

»Kmečka žena«

Izšla je 4. številka »Kmečke žene« za mesec april. Pod zaglavjem »Iz kmetijskih so izšli domov« prinaša življenjepisa pisatelja Josipa Jurčiča, nakar sledi povest »Rakar« in šaljiva črtica »Kako si je Rogočanik po dekle šel pa ženo pripeljal«, obe zajeti iz kmečkega življenja. Posebno poglavje je posvečeno vzgoji otrok, o higieni kmečke hiše, Lea Faturjeva piše o zdravilni moči ječmena. Pod zaglavjem »Naš vrt« so nanizana praktična navodila za delo na vrtu v aprilu, o kompostu in negi lončnic. Priznan kmetijski strokovnjak piše o ravnanju s pujski in svinjo, sledi poglavje o kokošjereji in »Piščanci so se izvalili«. Med pomembnejšimi poglavji so lepe pesmi in slike. Žene in dekleta! Ponosne ste lahko na svojo »Kmečko ženo«, lepa je! Zato jo skrbno čitajte in usmerite svoje gospodinjstvo po njenih navodilih!

Katera pa tega lista še nima, ga lahko za ceno 20 din naroči v upravi »Kmečke žene«, Maribor, Koroška cesta 5.

šimi pomladanskimi dnevi bomo začeli obmetavati naš farno-prosvetni dom, da bo čimprej izročen svojemu namenu. — Elektrifikacija naše občine menda še nikoli ni bila tako aktualna kot je sedaj. Vse predpriprave so v polnem teku in je občinski odbor načelno že pristal na najetje dolgoročnega amortizacijskega posojila.

Kobilje. Naš Fantovski odsek pridno deluje in je na velikonočni ponedeljek zopet imel javno akademijo, katero je obiskalo mnogo ljudi. Pri prireditvi so predvajali tudi eno veseloligo, pri kateri so se navzoči od srca nasmejali.

Slovenske gorice

Sv. Rupert v Slov. goricah. Sedaj, ko je skopnel sneg in človek malo pogleda po naši župniji po sadonosnikih, ga lahko srce zaboli, tako žalostno izgledajo. Sadna drevesa, tudi 10—15 letna, so od zajcev oglodana do uničenja. Marsikateri sadjar se je razjokal, videč uničenje svojega dolgoletnega truda. Pa bo mogoče rekel kaj kajšji zagovornik, da naj bi imeli žične mreže okrog dreves. Saj smo jih imeli, pa kaj je to pomagalo, če je pa zlojed v zajčjem kožuhi radi visokega snega uničeval drevesa tudi od zgoraj navzdol! Kdo naj preceni in kdo naj plača to neizmerno škodo? Smo imeli predavanje za povzročitelje sadjereje, kjer se nam je povedalo o banovinski uredbi, da bo škropljenje proti San-Jose kaparju obvezno. Priznamo hvalevredno prizadevanje naših oblastev, da se zatre ta novi škodljivec naših sadonosnikov, a pričakujemo tudi druge banovinske naredbе, da bo obvezno tudi zajca poškrpiti s svincem vsakemu in ob vsakem času, da se tudi ta škodljivec naših sadonosnikov brezobzirno zatre.

Mursko polje

Sv. Križ pri Ljutomeru. Bralno društvo ponovi v nedeljo, 7. aprila, zgodovinsko igro »V tem znamenju boš zmaga«.

Haloze

Sv. Andraž v Halozah. V predolgi zimi nam je zmanjkalo krme za živino, prav tako tudi hrane za ljudi, ker so še sedaj kleti polne vina, denarja pa ni, da bi si kupili živil, samega vina pa tudi ne moremo piti če ni ničesar za pod zob, pa čeprav bi ga z drožami vred pil. — Po naših vinogradih se je začelo prvo delo. Starejši režejo, otroci pobirajo rožje, nekateri so že začeli kopati. Najbolj srečni so pa tisti, ki ostrijo kolje, ker jedo »cvrtje«. Samo Bog daj, da bi za dober hasen delali, v jesen pa drago vino prodali, ne pa tako kot sedaj, ko ubogi haloški vinogradnik prodaja kak polovnjak vina, pa bi si skoraj moral sposoditi denar, da bi plačal voznika, ki mu vino vozi.

Sv. Barbara v Halozah. Vsi tukajšnji sadjarji se pritožujejo, da so jim zajci uničili mnogo sadnega drevja. Zato naj lastnik ponovno pregleda vsa ta drevesa, si jih zabeleži na listek in popiše vso škodo po resničnem stanju, to je, naj napiše koliko je uničenih popolnoma, zelo in deloma, zraven pa število dreves, ime, kraj in posestnika. Tako sestavljeno poročilo naj vsak dostavi Sadjarski podružnici. — Zelo se pozna zimska pozeba vinogradov, posebno na jutranjih legah. Močno je pozeblo v nižjih legah v vseh krajih. Opažamo tudi, da je pozeblo trnje z debelim le-

som in debelim rožjem bolj, nego žlahtne sorte z drobnim lesom. Tako je n. pr. laški rizling, burgundec in silvanec bolje prenesel zimo kot stare mešane sorte. Pozeba se pozna tudi v vetrovni legah na sadnem drevju. Koža je največ popokala od krone do zemlje na deblu ter odstopila. Te razpoke so po 1 cm široke. Opaziti je celo počeno deblo mošančarja na hribu, ko vendar mošančkar malokdaj pozebe.

Dravinjska dolina

Makole. Dne 25. marca je imela naša Kmečka zveza redni občni zbor. Ob tej priliki smo priredili po pozni sv. maši tudi sestanek naše kmečke mladine. Presenetil nas je krasen obisk. Nad 150 zdravih, vedrih in mladih obrazov je z vso pozornostjo sledilo poteku sestanka. Predavatelj je bil g. Bantan, tajnik KZ iz Ljubljane. Najprej so naši pevci zapeli himno KZ, kar je bilo nekaj novega za naše uho, nas je presenetilo ter napravilo na vse najboljši vtis. Predavatelj je najprej izrazil veselje nad kmečko mladino, kakor tudi na prisotnost g. kaplana ter poudarjal edino pravilnost, da se kmečka mladina vzgaja in izobražuje v katoliško-narodni zavesti. Zanimivo predavanje je bilo v glavnem o MKZ. Mladinska KZ je izpopolnitev drugih mladinskih organizacij. Glavni namen MKZ je, da se naši kmečki mladini poglobi ljubezen do domače grude, na kateri je vzrasla, ter kmečka zavest. Končno se je izrekla želja, da se slični sestanki kmečke mladine in predavanja vršijo večkrat.

Konjski okraj

Sp. Polskava. Krajevna kmečka zveza uprizori v nedeljo, 7. aprila, ob sedmih zvečer igro »Fernando, strah Asturije« v dvorani g. Mohorka.

Slovenska Bistrica. V nedeljo, 14. aprila, se uprizori v Slomšekovem domu veseloliga »Utopljencar«.

Smarski kraji

Sv. Križ pri Rogoški Slatini. Minulo sredo sta se poročila tukaj g. Sajko Anton, posestnik iz Rajnkovca, z gđno Krumpak Amalijo, pos. hčerko iz Rjavice. Oba izvirata iz krščanskih družin in sta vzorno delovala dolgo vrsto let v prosvetnih in telovadnih društvih. Razen tega je g. Sajko tudi podžupan občine Rog. Slatina in vrši dolžnost župana že skoro eno leto. Kot predsednik JRZ se prav posebno odlikuje. Na kratko se lahko reče, da dela z vso vnamo za dobrobit našega kmečkega ljudstva. Želimo novoročencema obilo sreče in božjega blagoslova v novo ustrojeni družini!

Sv. Križ pri Rogoški Slatini. Kakor druga leta, tako je tudi letos uprava občine obdarila za velikonočne praznike svoje najrevnejše občane, siromake. Občinski dar je bil sicer malenkosten, toda tudi malenkostno darilo je marsikateri stari mamici, staremu očetu ali nežnemu otroku nehoti razsolzilo oči. Ko so namreč bili od vseh svojcev zapuščeni, se jih je še vendar spomnila občina. Tako so naši revni z vsakdanjim kruhom in s kruhom »Močni« nasičeni praznovali praznik vstajanja Gospodovega. Čeprav je še v premnogih primerih pomanjkanje, a srce, ki zaupa v Boga, tudi to bolj vdano prenese. Tudi v cerkvi se je letos opazilo, da živimo v borbi svetovnega razočaranja, zato so verniki polnošte-

vilno prihajali k sv. zakramentom, zavedajoč se, da je v Bogu zmaga. Imamo sicer še nekaj trdih zakramentencev; za te pa molimo, da bi spoznali luč Resnice in življenja. — Pred kratkim se je pri nas zaključil gospodinjstvi tečaj, ki je bil prirejen s pomočjo banovine. Trajal je okrog dva meseca, vodil sta ga Brabec in Šuster. Stalnih udeleženk je bilo 22. Tečaj je bil zaključen s prav dobrim uspehom. — Na cvetno nedeljo so naši igralci uprizorili igro »Sestra Anuncijska«. Za igro je bilo prav veliko zanimanje. Dvorana društvenega doma je bila napolnjena z gledalci. Igra je bila prav primerna za postni čas, tem bolj pa še v tem svetovnem razburkanju. — Veliko zanimanje je vladalo pri nas za nagradno žrebanje »Slov. gospodarja«. Trije naročniki so bili tako srečni, da se jim je nasmehnili žreb. Drugi se bodo pa veselili sreče morda drugo leto.

Laški okraj

Laško. V nedeljo, 14. aprila, priredi okrajna mladinska organizacija JRZ širše politično zborovanje v nadzupnijski dvorani v Laškem po prvi sv. maši, t. j. ob pol devetih. Na zborovanju bo govoril g. senator Franc Smodej iz Beograda, nadalje predsednik banovinskega odbora in bivši poslanec g. Rudolf Smersu, bivši poslanec g. prof. Mirko Bitenc in banski svetnik Deželak Ivan. Vabijo se fantje in moške, ki jim je mladinska organizacija in naše politično gibanje v MJRZ na skrb in ki upoštevajo naš mladinski pokret z našo organizacijo v naših občinah laškega okraja, da se zborovanja udeleže. Številna udeležba na okrajnem zboru naj pokaže, da je naša mladina v Laškem okraju politično in narodno zavedna. Zborovanje bo trajalo od 8.30 do 10.30. — Živina je dosegla sedaj že precej lepo ceno. Na cvetno soboto je bil semenj pri Sv. Lenu, na veliki četrtek pa v Laškem. Živine primanjkuje. Najlepsi voli so dosegli 7.50 din kg žive teže. Povprečne cene so 6—7 din kg. Isto ceno dosejajo tudi plemenski voli, po katerih je sedaj veliko povpraševanje. Ako bo ta cena ostala dalj časa, bodo nastali za kmeta v tem pogledu boljši časi. — Glede izabele in šmarnice se kmetje laškega okraja strinjamo z mnenjem g. Dolinška v 11. številki »Slov. gospodarja« in z dopisom od Sv. Križa pri Rogoški Slatini. Pijančevanje se naj omejuje z vsemi zakonitimi sredstvi. Kdor hodi okrog vidno pijan, se ga naj kar kaznuje. V našem okraju je bilo nekdanj veliko vinogradov, vino je bilo srednje, malo bolj kisto. Znana je basen o hudiču in Laščanu, ki sta stavila za dušo, katero dobi tisti, kateri bo dalj časa vzdržal pri laškem vinu. V laškem okraju je precej takega zemljišča, kjer ne uspeva drugo kot gozd ali vinograd. Po trtni uši uničeni vinogradi se v našem okraju v veliki večini niso obnovili. Samo nekateri poskušajo s cepljeno žlahtno trto, drugi pa z izabelo in šmarnico. Vino se ne prodaja, ampak se porabi pri težkem delu. Saj ni zameriti kmetijskim ljudem, ako pri težkem delu nekoliko pijejo. Imamo leta, ko je bolka in drugo sadje sploh ne obrodi, ampak samo vinograd da nekaj. So tudi kmetije, kjer se gnoj in pridelki ne vozijo z vozom, ampak nosijo na hrbtu v koših. Nihče ne more očitati radi tega kmetu pijančevanje. Zato smo mnenja, naj se zatre šmarnica in izabela samo v tistih krajih, kjer rsepa žlahtna trta.

Kmečka trgovina

Po čem se plačuje naša živina v Nemčiji in Italiji?

Izvozniki naše goveje živine, bodisi privatniki, bodisi zadrage, izvažajo živino le potom Zavoda za pospeševanje znanje trgovine, ki je zadnji čas na podlagi trgovinskih sporazumov določil sledeče cene za kilogram žive teže, tehtano na Dunaju, za Italijo pa na Reki.

Za Nemčijo. Voli: prima 9.25 din, prvovrstni 8.50 din, drugovrstni 7.25 din, tretjevrstni 6 din. — Krave: prima 7.50 din, prvovrstne 7 din, drugovrstne 5 din. — Telice in voli do dveh let: prima 9 din, prvovrstni 8 din, drugovrstni 6.25 din, tretjevrstni 5 din. — Biki: prima 8 din, prvovrstni 7 din, drugovrstni 6.25 din, tretjevrstni 5 din kg žive teže, tehtano na Dunaju.

Za Italijo. Voli: I. vrsta 9 din, II. vrsta 8.25, III. vrsta 7.50 din. — Krave: I. vrsta 7.50 din, II. vrsta 7 din, III. vrsta 5.50 din. — Telice in voli do dveh let: I. vrsta 8.75 din, II. vrsta 7.75, III. vrsta 6.50 din. — Biki: I. vrsta 8 din, II. vrsta 7 din, III. vrsta 6.25 din kg žive teže, tehtano na Reki.

O stroških nakladanja in prevoza smo že prekrat pisali ob priliki objav obračunov pri izvozu živine potom zadrug. Znašajo pa okrog 50 do 70 par pri 1 kg žive teže. Računati moramo tudi z izgubo na teži, ki od mesta, kjer se živina naklada, pa do Reke ali Dunaja znaša 40—100 kg pri komadu; odvisno je to od oddaljenosti nakladalne do namembne postaje. Računajoč izgubo na teži in stroške nakladanja ter prevoza, pridemo do zaključka, da se mora živina povprečno 1 din pri kg žive teže ceneje računati kot je zgoraj navedeno. Razlika od zgoraj navedenih cen pa pod nobenim pogojem ne sme presegati 1.80 ali celo 2 din pri kg žive teže, kajti toliko stroški in izguba na teži nikdar ne znašajo. To naj kmetje upoštevajo ter se pri prodaji živine po tem ravnajo. Zadrage, ki izvažajo živino potom Osrednje kmetijske zadrage v Mariboru, pa naj vedo, da mora znašati teža živali za Italijo najmanj 500 kg, za Nemčijo pa najmanj 600 kg. V en vagon se sme natovorit samo 12 glav živine. Ker so stroški za vagon isti, ako je natovorene živine za 6000 kg ali pa za 9000 kg, zato je bo-

Pipa, pes in njun gospodar

Bila je navadna, lončena pipa, s cevko iz višnjevega lesa. Krasil jo je čopek.

Pes je bil ovčar. Imel je koderasto dlako in povešena ušesa. Imenoval se je Čuvaj.

Njun gospodar je bil enainštiridesetleten možakar, ki je živel bolj samotarsko življenje in ni iskal prijateljstev. Imenoval se je Peter.

Če se je na večer vsedel pred skednjem, si je pipo dal v usta. Čuvaj se je vlegel poleg. Glavo je položil na prednje šape in nepremično opazoval gospodarja.

Nekoč je Peter šel v trg, ki je bil oddaljen osem kilometrov. Pipo je vzel s seboj, Čuvaj pa je moral doma ostati. V začetku se je zaradi tega jezil, godel, potem pa se je vlegel pred vrati in čuval hišo.

Zvečer okrog osmih se je Peter vrnil. Ker je bil zelo truden, je šel takoj spat.

Naslednjega jutra je bila nesreča tu. Možakar je po stari navadi hotel kaditi, a samo hotel, ker o pipi ni bilo ne duha ne sluha. Peter je godel ko medved. Iskal je pipo, a zaman. Čuvaj je opazoval gospodarja in njegov očitajoči pogled je rekel: »Vidiš, to je zato, ker si mene doma pustil. In tako ni bilo nikogar, ki bi pazil na pipo.«

Delo je počasi in žalostno šlo izpod rok. Ponujali so Petru cigarete, a te niso mogle nadomestiti pipe. Opoldne je Peter opazil, da ga je zadela še druga nesreča. Čuvaja ni bilo nikjer.

V žalosti je zmerjal pasjo mrcino in vse njegove prednike. Vlegel se je v senco, da bi zadremal.

Ure so počasi potekale, a naposled se je vendar zvečerilo. Petra so klicali k večerji.

Med večerjo se je začulo votlo lajanje. To je bil Čuvajev glas. V naslednjem trenutku se je na pragu pokazal Čuvaj. V gobcu je držal Petrovo pipo. Migal je z repom in ponosno gledal gospodarja.

Peter se je tako blaženo nasmehnil, kakor da bi mu kdo prinesel kupček zlata.

Kje je Čuvaj našel pipo — je še danes skrivnost.

Kruh

Ze tri dni ni jedel. V glavi se mu je vrtelo. Mestni vrvež in ropot ga je razburjal. Šel je, kamor ga je množica vlekla.

Prejšnje življenje je bilo precej znosno. Sedaj pa že tri dni ni jedel. Znova je prevrnil vse žepe.

Zaman! Vsi so bili prazni. Kaj bo? Kam se naj obrne?

Nenadoma je obstal. Pred znanimi vrati je stal. Njegov prijatelj je stanoval v tej hiši.

»K njemu pojdem in ga poprosim, naj mi pomaga.«

Počasi je stopal po stopnicah v nadstropje. Pri vratih prijateljevega stanovanja je obstal. Dvignil je roko, da bi pozvonil.

Tedaj se je nekaj oglasilo v njegovi notranjosti.

»Ne! Ne!« se je protivil v njem ponos.

»Ne morem prositi. Raje poginem!«

Tekel je po stopnicah dol, kakor da bi ga kdo preganjal.

Poldne je že zdavnaj minulo. Noge je komaj vlekel za seboj.

»Škoda, da sem odšel!« so se mu tresle ustnice. »Kdor je lačen, se mora ponižati.«

Spomnil se je na drugega prijatelja, ki je stanoval v predmestju. Sklenil je, da bo šel k tistemu. Ta sklep mu je dal moč. Pospešil je korake.

Čez dobre pol ure je stal pred vrati svojega prijatelja. Prisluhnil je. Iz stanovanja se je slišal razgovor.

»Ivan in Marija!« je zašepetal. »Pred Marijo ne morem govoriti. Nočem, da bi me pomilovala.«

Spet je odbežal. Po ulici je šel za drugimi. Glavo je sklanjal.

Nenadoma se je ustavil. Zadišalo je po jedi. Ozrl se je okrog sebe. Stal je pred nizko, umazano gostilno.

V gostilno ni upal. Splazil se je na dvorišče in je hodil sem ter tja, dokler se ves izčrpan ni zvrnil po tleh. Koliko časa je ležal, ni vedel.

Naenkrat se je zasišal ropot in krik ter vik. Skozi gostilniška vrata je skočil pes z velikim kosom kruha v gobcu.

»Kruh!« je zahropel. »Kruh!«

Pes se je hotel skriti, da bi pojedel svoj plen. Blizu njega se je ustavil. Pogledal je proti gostilni. Nato je spustil kruh na tla ter ga začel grizti.

Mož ga je opazoval z izbuljenimi očmi.

»Kruh... Kruh...« je šepetal.

Gledal je psa in kruh. Tiho se je dvignil. Po kolenih se je plazil proti psu. Iztegnil je roke, zgrabil psa za vrat in ga začel daviti.

Pes je hropel. Rešiti se je hotel.

Ni ga izpustil. Stiskal ga je z vso močjo, ki jo je še imel.

Boj je dolgo trajal. Naposled je čutil, da se pes ni zganil. Izpustil ga je.

Pes je mrtev obležal.

Nesrečnež mu je iztrgal iz gobca kruh in ga je začel hlastno basati v usta...

Za kaj je poraben slon Kari?

SMEJTE SE!

Tolstoj in stražnik

O velikem ruskem pisatelju Levu Tolstemu se pripoveduje tale dogodba:

Nekoč je šel po glavni moskovski ulici, ko vzbudi njegovo pozornost gneča na nekem vogalu. Brž je pristopil in videl, kako neki stražnik surovo ravna s pijancem, katerega tira pred seboj. Tolstoj je stopil k stražniku in ga resno vprašal:

»Znaš brati?«

»Da,« odgovori stražnik.

»Imaš doma na polici sveto pismo?«

»Imam!« se je glasil odgovor.

»No dobro. Pojdi domov in beri ukaz, ki ti veli: Ljubi svojega bližnjega kakor samega sebe.«

Stražnik je gledal ves začuden, nato se je oju-nal in vprašal:

»Znaš brati?«

»Seveda znam,« je odgovoril Tolstoj.

»Imaš doma 'Pravila za stražnike'?«

»Ne,« je odgovoril Tolstoj.

»No, potem jih kupi in beri, kaj pravi zakon o postopanju s pijanci!«

Po teh besedah je stražnik vinjenega dobrovoljčka na enako »milk« način kot prej gnal na bližnjo orožniško postajo.

Najlepši letni čas

»Pavelček, povej mi, kateri letni čas je najlepši?«

»Poletje.«

»Zakaj pa?«

»Ker imamo takrat velike počitnice.«

UGANITE!

Prede, a predica ni, lovi, pa tudi lovec ni.

(Macka.)

Z zvonika vas gledam, — na straži strahujem, — pri lovcu ubijam, — doma pa kraljujem.

(Feteln.)

Ženska čudne je postave, jezik ima vrhu glave.

(Motika.)

Kam gremo, ko smo dovršili šesto leto?

(V sedmo.)

IGRAJTE SE!

Trgovec iz Pariza

Eden izmed igralcev je trgovec iz Pariza. Igro začne takole: »Jaz sem trgovec iz Pariza in prodajam najlepše stvari. Med kupovanjem nihče ne sme reči 'da', 'ne', 'črno', 'belo' in se tudi ne sme jokati ali smejeti... Kdo želi kaj kupiti?«

»Jaz.«

»Imaš denar?«

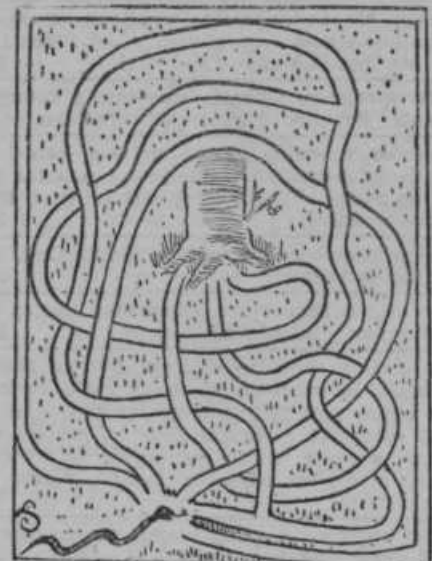
»Da!«

»Daj zalog, ker si rekel 'da'!«

Tudi tisti da zalog, ki reče 'ne', 'črno', 'belo' in ki se smeje ali joka.

Trgovec si na vse načine prizadeva, da igralce zamoti. Ko je že dosti predmetov v zalogu, se začne odkup.

POIŠCITE!

Kača ima pod drevesom svoje stanovanje. Po kateri poti bo prišla domov?

